grāmaticorum minima nō cōprobet. Preter hec aut longe vtilissimū edidit libellum de syllabarū quantitate in quo Dictiones p̄mis mediis atq; vltimis Dictionibus metitur applica ut in aliis opusculis interpretatiuncula nō omissa. et hic accētus latinarum dictionū materiam. grecarū itē et hebraicarū ex nebricensi desumpta tractatiuncula proponit versuū preterea cōponendorū metrodiam adiicies. cuiuslibet carminū genera ab horatio posita. Ꝑ heroicorum pēthametrorū hymnorū et cōmediarū ac tragediarum artē ac decorū vtilibus admodum preceptis docet et hic imperit poetarū licentias quas grāmatici figuris excusant Synonimorū aut tractatum arti versificatorie nimis primis necessarium huic insuper libello subnexuit Cui pro varietatis venustate p̄mo cōm dictionum simul et oratiuncularū vulgariū sybolas interpretationes latine adscribit Deorū Deinde et dearū heroidum Ꝑ et heroinarū necnō locorū symbola noīa coacervat adiectis eorundem simul et terre fetuū vt frutices flores atq; arbores volatilium Ꝑ simul et reru bellicarum ac topographicarū epithetis simul cū enarratiuncula oīmis formulis aū p synonimiam tū p verborū et aduerbiorū perundiorū et casuū imitationē. Magistratus aut veterum Romanorū carmine ad calcē huius libelli subscribit quorū ite officia atq; Ritus cōmentariolo p̄stringit Ad hec aut alius edidit libellum in quo pro grāmaticorū institutione. Ꝑ pro syntaxeos praxi constructionis precepta amplice pariter ac latine docet adiectis in vnoquoq; vulgaribus latine interpretatis exēplis q̄ ad epilogum in calce opusculi latine redacta totā syntaxeos seriē plane ostendat.

274.

Georgius valla placentinus De expedita argumentandi Rōne libellum in coēm vsum detulit in quo. 5. nocum que vulgo predicabilia dici solent et categoricarum q̄ predicamenta nōiantur diffinitiones veluti oīnium pene que in disputationē veniunt elementa proponens. argumētationum locos quos alii sedes appellant e quibus probabilia educuntur argumenta singillatim enarrat pro quibus quatuor q̄ genera proponit nullino scibili deseruientes vñ sermonē inquit de aliqua re habituri primo querimus an sit. 2°. quid sit 3° qualis sit. 4°. aut, cur quid sit quarū interrogationum prime cōiectura inquit plerumq; occurritur. 2ę aut Respondetur diffinitione quam ex mente platonis esse oronem subiecte rei naturam explicatem docet. 3ę cōparatione dilucidatur Quarta vō finē inquirit et coniectura p̄m atq; prima explicatur his aut prelibatis ac p̄missis sil. ex nōie et verbo enunciatione et ex hac syllogismū constituis hoc pacto vt si 1°. sit collocata loco propō: si in secundo adsumptio: si in 3°. conexio uel cōplexio: sive ut alii inquit mendose volunt cōclusio vocetur. in vniuersum esse argumētationū genera concludit p̄mū inq̄t ē epichirema quod alias Syllogismus dr, et plurimis fit modis Si enim ex niceriis procedat Demonstrator erit et diffinientium potius quam rthorū erit. Si ex apparentibus prestigiosis tamē sophistes erit et rthore nō attingit Si aut ex veris probabilibus dialecticus vocatur et hoc rthor p̄suadere nititur. ex quo iterum conficitur ē thymema duabus p̄mis enūciationibus ut si sic Ꝑferas hic obambulat de noctu 1° fur ē quoctiam arguēdo mō rthor vtitur et pretereos exemplo vt si hoc tenor induxeris Cicero catilina Rēpublicam subuertente nōne Ꝑpune occiderit. Ꝑ et inductione q̄ fit Dū ex plurimis exēplis vna infertur cōplexio quibus quidē argumētatiōnō frustrandus vtetur Rethor dum locis argumētationū edoctus cuilt q̄m generi ac adeā facte argumētationi proprios adaptet.